

Čís. 2254.

Ustanovení Šu 219 tr. ř. týká se jen těch trestných činů, pro něž byla obžaloba podána, nikoliv též oněch, v příčině jichž nebylo u soudu, u něhož byla obžaloba podána, trestní řízení vůbec zahájeno; ohledně nich pominul důvod příslušnosti ve smyslu Šu 56 tr. ř.

(Rozh. ze dne 19. ledna 1926, Nd II 139/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal v záporném sporu o příslušnost mezi krajským soudem v Novém Jičíně a krajským soudem v Mostě ve věci proti Ladislavu H-ému pro zločin krádeže, že příslušným pokračovati v řízení v této trestní věci je krajský soud v Novém Jičíně.

Důvody:

Proti Ladislavu H-ému a společníkům bylo u krajského soudu v Mostě zahájeno na návrh státního zastupitelství ze dne 20. ledna 1925 č. j. St 4146/24 trestní řízení pro zločin krádeže podle §§ 171, 173, 174 II a), e), 176 II a), 179 tr. zák., spáchaný podle spisů Tk 1691/24, Tk 1592/24, Tk 2043/24. Ve spise Tk 1592/24 je též trestní oznámení, týkající se zločinu krádeže, spáchaného dne 28. ledna 1924 na manželích Františku a Janě L-ových poblíže P., ze kteréžto krádeže jest obviňován Ladislav H. Pro tento trestný čin však nebylo vyšetřujícím soudcem v Mostě trestní řízení proti Ladislavu H-ému vůbec zavedeno. Dne 23. února 1925 podalo státní zastupitelství v Mostě na Ladislava H-ého obžalobu pro zločin krádeže, spáchané dne 9. února 1923 na Josefu D-ovi z H.; pro krádež spáchanou na manželích L-ových si stíhání H-ého nevyhradilo, ani jinakého návrhu v té příčině neučinilo. Ladislav H. byl pak rozsudkem krajského soudu v Mostě ze dne 9. března 1925, č. j. Tk 140/25 z obžaloby právoplatně sprostěn. Teprve dne 24. října 1925 učinilo státní zastupitelství v Mostě návrh, by byly trestní spisy krajského soudu v Novém Jičíně Tk X 565/25, týkající se krádeže na manželích L-ových, kteréžto spisy byly dne 19. října 1925 krajskému soudu v Mostě zaslány, postoupeny dle Šu 51 tr. ř. krajskému soudu v Novém Jičíně, poněvadž byl na Ladislava H-ého podán spis obžalovací a řízení proti němu bylo osvobozujícím rozsudkem skončeno, kterémužto návrhu krajský soud v Mostě vyhověl a uvedené spisy krajskému soudu v Novém Jičíně připsal ze dne 2. listopadu 1925, č. j. Tk 140/25 zaslal.

Krajský soud v Novém Jičíně neuznává své příslušnosti a má za to, že příslušnost krajského soudu v Mostě je dána vzhledem k ustanovení Šu 219 tr. ř., poněvadž obžaloba Tk 140/25 nabyla právní moci a eventuální vyloučení krádeže na manželích L-ových je vzhledem na ustanovení Šu 173 tr. zák. o sčítání škody při krádeži vyloučeno. Názoru tomu nelze však přisvědčiti. Ustanovení Šu 219 tr. ř., jímž je vyloučena změna příslušnosti založené právoplatností spisu obžalovacího, vztahuje

se jen na činy trestní, na něž byla obžaloba podána, nikoli též na činy trestní, ve příčině kterých u soudu, u něhož spis obžalovací byl podán, trestní řízení vůbec zahájeno nebylo. Ve příčině těchto činů trestních důvod příslušnosti podle §u 56 tr. ř. pominul. Z důvodu toho pominul pro krajský soud v Mostě důvod příslušnosti ve příčině krádeže spáchané domněle Ladislavem H-em na manželích L-ových a stal se pro řízení trestní ve věci té příslušným podle §u 51 tr. ř. krajský soud v Novém Jičíně, v jehož obvodu byl trestný čin spáchán. Bylo proto na jeho příslušnost uznati. Bude třeba zkoumati, nezaniklo-li stíhací právo veřejného obžalobce prohlášením v poslední větě výroku obžaloby spisů Tk 140/25, kdyžtž jsou tam uvedeny také spisy Tk 1592/24.

Čís. 2255.

Ochrana republiky (zákon ze dne 19. března 1923, čís. 50 sb. z. a n.).

Pojem »jinakého rozšiřování« jest naplněn každým způsobem projevení zprávy, o němž pachatel ví, že se jím dostane zpráva k vědomosti většího počtu lidí individuálně neurčitých, byť teprve v dalším vývinu události (rozšiřováním projevu některou z osob jej postřehnuvších).

(Rozh. ze dne 20. ledna 1926, Zm I 579/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 30. června 1925, jímž byl obžalovaný sprostěn podle §u 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro přečin podle §u 18 čís. 2 a 3 zákona na ochranu republiky, zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu prvé stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnosti, uplatňující důvod čís. 5 §u 281 tr. ř. nelze upříti důvodnost, pokud vytýká, že výrok prvé stolice, že si obžalovaný nemusel býti vědom toho, že jeho projev vůči četnickému strážmistru M-ovi bude rozšířen, spočívá na neúplných předpokladech, protože nalézací soud nepřihlíží k tomu, že byli při projevu mimo M-e přítomni také svědci František B., Josef M., Josef E. a Antonín K., kteří projev rovněž slyšeli. Rozhodovací důvody uvádějí v předpokladech napadeného závěru, že se obžalovaný vyslovil na cestě z nádraží L. K. do města vůči četnickému strážmistru M-ovi: »Víte již, že česká koruna klesla o 50% či 50 haléřů«, a že obžalovaný nemusel předvídati, že jeho projev dojde tímto orgánem veřejné služby bezpečnostní dalšího rozšiřování, nezmiňují se však nikterak — ač na začátku citují i výpovědi svědků B-a, Josefa M-e, E-a a K-a jako prameny zjišťování — o těchto výpovědích, pokud svědci podle příslušných protokolů udali, že šli společně s obžalovaným a M-em z nádraží do města, a projev obžalovaného z vlastního postřehu potvrdili. Řádné přihlížení ke skutkovým okolnostem, k nimž opomenuté části svě-